

Светих четрнаест хиљада младенаца витлејемских

Како се мудраци источни не вратише из Витлејема у Јерусалим, да јаве Ироду о новорођеном Цару, него по заповести ангела другим путем одоше у домовину своју, разјари се Ирод као звер љути и нареди, да се побију сва деца од две године и испод две године у Витлејему и по свој околини витлејемској. Та страшна заповест царева би извршена дословце. Војници његови једну децу мачем посекоше, другу о камен разбише, трећу ногама згњечише, четврту рукама удавише. И диже се плач и јаук матера до небеса: "Глас у Рами чу се, плач и риданье и нарицање много, Рахила оплакује децу своју, и неће да се утјешу, јер их нема", као што је и пророковано (Јер 31, 15; Мт 2, 18). Овај злочин над многим невином децом изврши се годину дана по рођењу Христовом 29. децембра. За то време Ирод трагаше, не би ли пронашао божанског Младенца. Искаше од Захарије сина му Јована, наравно да би га убио, пошто мишљаше да је Јован тај нови Цар. Па како Захарија не даде Јована, то по наредби Иродовој сам Захарија би убијен у храму. Био би убијен и свети Симеон Богопримац, да се ускоро по Сретењу не представи Богу. Побивши децу витлејемску, Ирод се тада окоми на старешине јеврејске, који му толковаху, где се има Месија родити. Тако уби Иркана првосвештеника и седамдесет стараца из Синедриона. Тако зло скончаше они који се саглашаваху с Иродом, да новог Цара Младенца треба убити. Потом уби свога брата и сестру и жену и три своја сина. Најзад постиже и њега казна Божја: поче се сав трести, ноге му отекоше, доњи део тела му се загноји, и из гноја црви потекоше, нос му се затвори, и смрад неподносиви распростираше се из њега. Пред сам издисај сети се, па да се они не би обрадовали смрти његовој, нареди да их све побију. Тако изврже своју нечовечну душу овај грозни владар и предаде је ђаволу у вечиту својину.

Тропар (глас 1):

Страдањима Светих, који су пострадали за Тебе, умољен буди Господе, и све наше болести исцели, молимо Ти се, Човекољупче.

Преподобни Маркел, из Апамије Сиријске

Игуман обитељи "Неусипајушчих" у Цариграду. Прозорљивац, исцелитељ и чудотворац велики. С ангелима разговарао, демоне лако побеђивао и одгонио. По смрти јавио се сабрату светоме Лукијану и рекао му, да је умолио Бога, да и њега ускоро узме у Царство небеско. Овај свети и славни муж упокојио се 486. године.

Преподобни Марко Гробар и Теофил Плачљиви

Кијевопечерски монаси. Свети Марко имаше толику благодат, да мртвима заповедаше и они га слушаху. "Почекај, брате, до сутра јер ти гроб још није готов," поручи Марко да се каже једном умрлом монаху, који беше већ и окупан и опојан. И монах отвори очи и би жив до другог дана. Теофил плакао непрестано за грехе своје. Сузе своје пролевао је над једним судом. Пред смрт јави му се ангел и показа му један већи суд, испуњен сузама. То беху сузе Теофилове, које падоше на земљу или бише утрте руком или се на лицу осушише. Тако се на небу знају и чувају све сузе наше, као и све муке, трудови и уздаси ради спасења. Упокојише се ове свете слуге Божје у XI веку и пређоше у Царство Христово.

Глас у Рами чу се и много риданье
И очајних мајки Богу вапијање.
Поклани младенци у крви лежаху
А над њима мајке тужно туговаху.
Град Давидов јеца с околином целом,
И небо се згрози над људским неделом;
И небо и земља згрози се и стресе,
Кад се крик невиних ваздухом пронесе
Намењени удар Божијему Сину
Свом тежином паде на децу невину;
На Христове мале, немоћне вршњаке.

Насртоше слуге царева опаке.
Тамо где ангели Божији појаху
И пастири Христу смерно се клањаху,
Тамо сад потече бујица од крви.
Зашто? Да би Ирод вазда био први!
Тек што Лекар вечни на земљи се јави
Земља своје ране и грехе објави,
Да се види људство колико је кужно,
И лекарство с неба колико је нужно:
Претечама малим Својега мучења
Христос Рај дарова вечнога весеља.

РАСУЂИВАЊЕ

Прича о Пречистој Деве Марији. Она заче Господа Исуса у петак, као што у петак би и страдање Његово, а роди Га у дан недељни. У дан недељни рече Бог да буде свјетлост (Пост. 1, 3); у дан недељни паде мана с неба; у тај дан се Господ Спаситељ роди, и у тај дан би крштен на Јордану. У Витлејему живљаше у то време старица Саломија, нека сродница Јосифу и Марији. Она није могла примити своје рођаке на конак код себе, али их је посећивала у пећини овчарској. Када Пресвета Дева непорочно роди Господа Спаситеља, дође јој Саломија у посету и зачуди се, како је тако млада девица могла родити без бабиње помоћи, па још Младенца повити, и поред свега на ногама бити. Када се Саломији објасни, да је то рођење од Бога а не од човека, да је нетљено и безболно, и да је Дева Мати остала дева по рођењу као што је била и пре рођења, не хте Саломија веровати. Него пружи Саломија руку к телу Пречисте Деве, да по бабичјем обичају испита, да ли је то заиста тако. Но за њено неверовање и дрскост постиже је казна: рука јој се ухвати и осуши. Устраши се баба веома од чуда и ожалости због осушене руке. Но када се потом руком дохвати божанског Младенца, оздрави јој рука и би као што је и била. Тако Саломија поверова у девичанство Пречисте Деве Марије и у божанство Христово.

Када пак после 40 дана, по обичају, дође Пречиста Дева с Младенцем у храм Јерусалимски, стави је првосвештеник Захарија на место, одређено за девојке. Фарисеји и свештеници се узбунише због тога, и хтедоше је одвести на место, одређено за жене, но Захарија видовити то не допусти тврдећи, да је она девојка иако је родила. Због овога јеврејске старешине омрзоше на Захарију и искаху од Ирода, да се он убије. Одмах по изласку из храма Богородица с Јосифом удаљи се из Јерусалима у Назарет па у Мисир.

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам сабор (лик) светих јерарха и учитеља цркве и то:

1. како они ревносно проповедаху Јеванђеље и пастирствоваху над стадом Христовим, како веру благочестиву утврђиваху и јереси попираху.
 2. како сад ликују у Царству Христовом и нама својим молитвама помажу.
-

БЕСЕДА

о Пресветој Деве Богородици

А теби ће самој мач проћи кроз душу (Лк. 2, 35)

Ко би се и приближно могао сравнити с Господом у стрпљивом подношењу страдања на земљи тако као Пресвета Богомати Његова? Старац Симеон, украшен седином као бели лабуд, пророчки је провидео њене болове у будућности, и сравнио је те болове са продирањем мача кроз душу. Један мач прошао је кроз душу њену, када је праведни Јосиф посумњао у њу за време бременитости, други кад је морала бежати у Мисир испред мача Иродова, трећи и четврти и десети и многи и многи када је посматрала ненавист и сплетке старешина јеврејских против Сина њеног, из дана у дан за све време Његове проповеди и чудесног деловања међу људима. Но најоштрији мач прошао је кроз душу њену када је стајала под Крстом Сина и Господа свога. Тај мач је провидео и њој прорекао свети старац Симеон. Величанствено је и узбудљиво њено ћутање, којим је као завесом покривала све болове своје, све ране срца свога. У сумраку свих тих многобројних болова, наслаганих у срцу њеном пречистом, светлило је неугасиво кандило вере и наде у Бога и преданост Богу. Ненадмашна у племенитости слушкиња Господња! Она је видела себе јасно у Божјем плану људског спасења; она је читала у пророцима о себи; она је разговарала с ангелима — весницима Божјим. Зато све што је долазило на њу, радост или мука, она је знала да од Бога долази, те нити је клицала у радости нити роптала у муци. Него је ћутала и све слагала у срцу своме.

О Пресвета Дево Богородице, помози и нама да слично Теби будемо покорни вољи Божјој. Сину Твоме и Господу кроз Тебе слава и хвала вавек. Амин.

